

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte :

Nicolae Gordilă

Judecători :

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun

judecînd, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul delegat în funcția de procuror, adjunct-interimar al procurorului sect. Buiucani, mun. Chișinău, Oleg Popov, avocatul Roman Zadoinov în numele inculpatului Negruța Veaceslav și partea civilmente responsabilă, Sandulachi Pantelei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 19 mai 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2015 în cauza penală în privința lui

Negruța Veaceslav Nicolae, născut la 04.03.1972, originar din r-nul Grigoriopol, s. Decalău, domiciliat în mun. Chișinău, str. E. Coca, nr.5, ap.49,

Termenul de examinare a cauzei:

1. Instanța de fond – 26.06.2013-19.05.2015;
2. Instanța de apel – 15.06.2015-30.11.2015;
3. Instanța de recurs – 21.01.2016-29.03.2016;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani din 19 mai 2015, inculpatul Negruța Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 327 alin.(2) lit. b) și lit.c) Cod penal la 3(trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal pedeapsa aplicată s-a suspendat condiționat pe termen de probă de 3 (trei) ani.

2. Pentru a se pronunța cu sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Negruța Veaceslav activînd în calitate de ministru al finanțelor, numit prin decretul Președintelui Republicii Moldova nr.5 din 14.01.2011, fiind, potrivit prevederilor art.

123 alin.(3) Cod penal persoană cu funcție de demnitate publică, purtând, conform art.(9) al Regulamentului privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.1265 din 14.11.2008, răspundere pentru realizarea funcțiilor și atribuțiilor Ministerului și în acest sens, urmînd a-și exercita atribuțiile de serviciu omițînd conflictele de interese și fără a prejudicia interesele publice, a comis cu intenție abuzul de serviciu soldat cu urmări grave în următoarele circumstanțe:

La 23.01.2012 Curtea de Apel Chișinău a emis o hotărîre prin care s-a constatat violarea de către organele judiciare ale statului a art.6 CEDO și anume a dreptului lui Pantelei Sandulachi la judecarea în termen rezonabil a cauzei sale penale, fiind dispusă încasarea în beneficiul numitului din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor ca reparație echitabilă a 400 000 euro sau a echivalentului în lei moldovenești la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei.

La 10.02.2012 Valeriu Secaș, activînd în calitate de șef al Direcției juridice a Ministerului Finanțelor, a întocmit o notă în adresa ministrului finanțelor Veaceslav Negruța prin care l-a informat referitor la hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012, solicitînd ultimului să dispună, conform competenței, în privința necesității de contestare în termen a hotărîrii menționate, informîndu-l despre faptul că hotărîrea este cu drept de atac în ordinele de recurs și că termenul de atac expiră la data de 14 februarie 2012. Ministrul Veaceslav Negruța, necătînd la faptul că suma stabilită în hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 reprezenta un prejudiciu considerabil adus bugetului de stat, la 13.02.2012, fiind în discrepanță cu practica judiciară atît națională, cît și a CtEDO, în ordine de excepție, prin derogare de la practica Ministerului Finanțelor instituită la subiectul executării hotărîrilor judecătorești în care Ministerul compare în calitate de debitor, abuzînd de situația de serviciu, a decis prin rezoluție necontestarea hotărîrii menționate.

În continuare, la 13.02.2012, la Ministerul Finanțelor a fost înregistrat demersul lui Pantelei Sandulachi în care se solicita ordonarea executării imediate a hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012.

La 14.02.2012 Veaceslav Negruța, în calitate de ministru al finanțelor, avînd interesul personal de a facilita interesele colegului său de partid politic (partidul democrat din Moldova) dl. Pantelei Sandulachi, în vederea obținerii mijloacelor bănești, contrar prevederilor art. 5 alin. (1) în coroborare cu prevederile art. 3 al Legii nr 15.02.2008 cu privire la conflictul de interese care prevede că „În îndeplinirea atribuțiilor lor de serviciu, subiecții declarării intereselor personale vor lua decizii și vor face recomandări conducîndu-se de legislația corespunzătoare și de politica statului în domeniul respectiv, ținînd cont de interesul public și renunțînd la interesele personale” și, contrar prevederilor alineatului 2 al aceluiași articol care stabilește imperativ că „subiecții declarării intereselor personale vor renunța la interesele personale, ce pot compromite deciziile oficiale, luate cu participarea lor, sau se vor abține de la participarea la luarea sau executarea unor astfel de decizii, dacă acestea pot fi

compromise de interesele personale sau de apartenența lor la anumite organizații.", examinînd nota întocmită de șeful Direcției Juridice a Ministerului Finanțelor Valeriu Secaș din 13.02.2012, căreia se solicita dispunerea cu privire la executarea demersului lui Pantelei Sandulachi, sesizînd cu certitudine că hotărîrea judecătorească menționată contravine legii și practicii judiciare, fapt ce impunea contestarea ei, a dispus prin rezoluție Trezoreriei de Stat executarea hotărîrii judecătorești.

În consecința acțiunilor ministrului finanțelor Veaceslav Negruța, în temeiul ordinului de plată nr.36 din 20.02.2012, în beneficiul lui Pantelei Sandulachi a fost transferată la contul bancar suma de 6250480 lei moldovenești, din care ultimul a cheltuit în interese personale 5961181,7 lei moldovenești. Ulterior, la 19.07.2012 prin Decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a fost casată hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 și dispusă încasarea în beneficiul cet. Pantelei Sandulachi din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor, ca reparație echitabilă, suma de 1000 euro și întoarcerea executării Hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 prin încasarea din contul lui Pantelei Sandulachi în contul bugetului de stat al Republicii Moldova a sumei de 399 000 euro (care conform cursului oficial al valutei naționale stabilit de BNM la momentul emiterii deciziei Curții Supreme de Justiție din 19.07.2012 constituia 6046805,1 lei moldovenești).

După pronunțarea hotărîrii de către Curtea Supremă de Justiție Pantelei Sandulachi, știind cu certitudine că urma să restituie statului suma de 399 000 euro, a cheltuit din contul său bancar suma de 700 000 lei moldovenești, care rămase necheltuită pînă la data de 19.07.2012.

În consecință, pînă în prezent, suma de 399 000 euro nu a fost restituită benevol de către Pantelei Sandulachi la bugetul de stat, mijloacele bănești fiind scoase din circuitul financiar al bugetului, prin care fapt au fost aduse prejudicii grave intereselor publice.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză apel au declarat:

3.1. *Procurorul*, prin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărîri prin care a-i aplica inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanța corect a calificat fapta comisă de către inculpat ca abuz de serviciu și corect a apreciat probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, cu toate acestea consideră că, pedeapsa stabilită de instanță nu este în măsură să asigure scopurile instituției pedepsei penale;

- inculpatul nu a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii, deci nu a conștientizat caracterul prejudiciabil al faptelor sale, cu toate acestea instanța a aplicat nemotivat prevederile art.90 Cod penal;

- corectarea și reeducarea condamnatului nu poate fi realizată la fel ca și restabilirea echității sociale, or prejudiciul cauzat intereselor publice este unul semnificativ iar pedeapsa stabilită nu poate asigura scopul preventiv, reieșind din faptul că este prea blândă. Consideră că stabilirea pedepsei solicitate în discursul procurorului este în măsură să asigure realizarea scopurilor pedepsei penale atât în partea ce ține de prevenirea fenomenului infracțional, cât și în partea ce ține de combaterea acestuia.

3.2. *inculpatul Negruța Veaceslav și avocatul acestuia Vladislav Roșca, care au solicitat casarea integrală a sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în acest sens, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu dispunerea achitării cet. Veaceslav Negruța pe motivul că în acțiunile lui nu sunt întrunite elementele infracțiunii imputate, prevăzute de art. 327 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal.*

În motivarea apelului au invocat:

- sentința o consideră vădit neîntemeiată și ilegală, bazată pe o interpretare eronată a normelor legale, dar și pe neelucidare deplină a tuturor circumstanțelor cauzei, inclusiv examinare neobiectivă a probelor dosarului penal, urmare a cărui fapt a fost condamnată o persoană nevinovată;

- instanța de fond contrar obligațiilor legale prestabilite de prevederile art.385 Cod procedura penală nu a constatat faptul că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal;

- reieșind din circumstanțele cauzei în coroborare cu probe existente, sentința de condamnare este bazată pe o opinie proprie și preconcepută a instanței de judecată, care nu este argumentată, instanța rezumându-se doar la indicarea probelor, fără să argumenteze clar și explicit în ce măsură aceste probe denotă comiterea de către Veaceslav Negruța a infracțiunii incriminate, fapt ce contravine normelor legale și creează o stare de incertitudine;

- instanța de fond nu a constatat dacă în nota prezentată de către Direcția juridică pe marginea prezentării de către Pantelei Sandulachi a titlului executoriu pentru executare s-a făcut mențiunea că titlul executoriu nu poate fi executat la moment, ținând cont de faptul că hotărârea judecătorească nu ar fi devenit irevocabilă or, Direcția juridică dispunea de competența și cunoștințele necesare în vederea determinării acestui fapt și respectiv comunicării ministrului finanțelor;

- instanța de fond neîntemeiat a constatat faptul că Veaceslav Negruța în calitate de ministru al finanțelor și respectiv reprezentant al Ministerului Finanțelor, ar fi deținut personal calitatea de pârît în procesul civil la acțiunea intentată la cererea lui Pantelei Sandulachi, neglijând în mod intenționat obligația de a se folosi cu bună-credință de drepturile sale procesuale, prin neatacarea hotărârii judecătorești. Astfel, considerând că

deși instanța de fond a operat cu prevederile Legii nr.16 din 15.02.2008 cu privire la conflictul de interese, a interpretat eronat normele legal;

- Veaceslav Negruța din momentul intentării cauze penale și pînă la sfîrșitul cercetării judecătorești, vina în comiterea infracțiunii imputate nu a recunoscut și nici nu a avut cum să recunoască, dat fiind faptul că inculpatul nu a admis în calitate sa de ministru al finanțelor careva abateri de la normele legale, în cazul speței Pantelei Sandulachi, acționînd în baza informației ce i-a fost furnizată de către Direcția juridică a Ministerului Finanțelor;

- martorii audiați în cadrul cercetării judecătorești nu au furnizat instanței de judecată suficientă informație pentru a se considera că declarațiile acestora pot fi apreciate drept probe pertinente, concludente și utile, care ar confirma vinovăția inculpatului, mai mult declarațiile martorilor urmează a fi apreciate în favoarea inculpatului, aceștia prin mărturiile lor confirmînd nevinovăția acestuia și lipsa de temeii a învinuirii aduse;

- o situație aparte constituie ilegalitățile admise de către organul de urmărire penală la examinarea cauzei penale inclusiv încheierea Judecătoriei sect. Rîșcani mun. Chișinău din 23.12.2013;

- inculpatului Negruța i-au fost violate drepturile fundamentale, ordonanțele din 23.07.2012 și din 03.01.2013 sunt lovite de nulitate, iar toate actele întocmite de colaboratorii organului de urmărire penală incluși în grup prin ordonanțele nule, la fel sunt nule și urmează a fi excluse din cadrul dosarului penal. Astfel, instanța de fond a dat dovadă de o examinare superficială a solicitărilor înaintate, neconstatînd ilegalitățile admise de către organul de urmărire penală în privința inculpatului Veaceslav Negruța.

Apărarea și inculpatul Negruța Veaceslav consideră că acuzarea de stat a înaintat învinuirii nefondate, bazate pe niște presupuneri fără temeii.

3.3. *Partea civilmente responsabilă Sandulachi Pantelei*, prin care a solicitat:

a) casarea integrală a sentinței de condamnare cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, potrivit modului stabilit pentru prima instanță și emiterea încheierilor interlocutorii în baza Demersurilor depuse la 22.10.2013 și 23.10.2013 prin care Procurorul General, Consiliul Superior al Procurorilor și Consiliul Superior al Magistraturii să fie informați despre ilegalitățile comise de OUP în cadrul intentării și instrumentării cauzei penale vizate cît și de Magistrații CSJ la examinarea recursului reprezentantului Procuraturii Generale și emiterea actelor judecătorești din 12.07.2012 și 19.07.2012;

b) casarea integrală a încheierii judecătoriei sect. Rîșcani din 23.12.2013 și declararea nulă cu excluderea din dosar ca probe a unui șir de acte și acțiuni procesuale efectuate de OUP și Judecătorul de instrucție.

În motivarea apelului a invocat:

- instanța de fond utilizînd foarte des în sentința contestată sintagma ”*parte civilmente responsabilă Sandulachi Pantelei*”, nu numai că nu a apreciat obiectiv și

imparțial modul ilicit al atribuirii lui P.Sandulachi a acestei calități procesuale, dar a acceptat în totalitate instituirea și aplicarea abuzivă de către procurori, la acest compartiment, a unui cadru legal interzis de Legea procesual penală și de ordinea constituțională existentă, neîntemeiat respingînd mai multe critici și cerințe aduse de către apelant;

- instanța de fond a admis încălcări a dispozițiilor codului de procedură penală prin privarea directă a lui P.Sandulachi de a beneficia de un șir de drepturi ce rezultau din calitatea sa procesuală, aducîndu-i violări directe a drepturilor și libertăților constituționale cum ar fi dreptul la apărare, de acces liber la justiție, dreptul la proprietatea privată și altele;

- prin abordarea defectuoasă instanța de fond nu a evaluat obiectiv și imparțial și alte abateri esențiale de la normele procesual penale, comise de Procuror la emiterea ordonanței din 25.07.2012. Astfel, consideră că toate actele procurorului nu au nici o putere juridică, sunt nule, atestînd despre gravele ilegalități comise față de P. Sandulachi în cadrul urmăririi penale, iar instanța de fond a omis să se expună și să le aprecieze în modul corespunzător;

- a fost interpretat eronat conținutul și dispozițiile Deciziei CSJ din 19.07.2012, astfel, acest act judecătoresc nu putea constitui baza legală pentru pornirea cauzei penale, după cum vicios au acționat Procurorii și defectuos a susținut prima instanță în sentința contestată;

- instanța de fond a evitat să elucideze și să aprecieze inițierea și construcția cauzei penale cu aducerea abuzivă a lui P.Sandulachi în calitate de parte civilmente responsabilă în acest proces, s-a desfășurat în baza unor evidente falsuri, utilizate de Procurori la întocmirea Notei informative din 19.07.2012 în baza căreia Procurorul General a dispus Procuraturii Anticorupție inițierea unei cauze penale;

- primul înscris utilizat de procuror în nota informativă a fost constatarea ”Procuratura Generală – intervenient accesoriu”, deși după statutul său de drept, la înfăptuirea Justiției civile prin reprezentanții săi în cauza Sandulachi către Ministerul Finanțelor, legal nu putea să obțină statutul procesual de intervenient accesoriu. Mai mult, consideră că nu are nici o acoperire de drept aplicat în același act procedural de reprezentantul Procuraturii Generale, aprecierea precum că ”a fost examinată cererea de recurs a Procuraturii Generale”, or pentru un act procedural, prevăzut de legislația procesual civilă, să fie considerat și instituționalizat ca cererea de recurs, imperativ urmează de respectat un șir de cerințe imperative. Fără acoperire de drept și lipsit de orice probațiune relevantă înscrisul aplicat de Procuror în Nota informativă, precum că Decizia CSJ din 19.07.2012 a fost una legală;

- instanța de fond inadmisibil a omis din vizorul examinării judecătorești și nu a apreciat nici criticile oficiale aduse față de întocmirea de către Procuror la 20.07.2012, a procesului verbal de sesizare în baza căruia a fost dispusă începerea urmăririi penale. Consideră că nu a fost respectată ordinea de drept prevăzută de art.163 în coroborare cu

art.93, alin.(3), astfel, sintagma ”potrivit materialelor acumulate”, a fost una de serviciu, fără o acoperire de acțiuni concrete procedurale efectuate nemijlocit de Procuror , în sensul respectării cerințelor prevederilor legale. Tot aici, invocă neglijarea de către OUP a cerințelor prevăzute de art. 265 alin.(3) CPP combinate cu art.54 lit. f) Legea cu privire la Procuratură;

- la examinarea cerințelor de a declara nule și de a exclude din dosar ca probe mai multe acte și acțiuni ale OUP, întreprinse față de P.Sandulachi ca parte civilmente responsabilă de către instanța de fond au fost neglijate prevederile art. 245- 247, 342, 346, 376 Cod de procedură penală;

- instanța de fond a interpretat eronat declarațiile apelantului depuse în cadrul audierilor și cercetărilor judecătorești și utilizarea, în calitate de probe de învinuire, doar a unor presupuneri.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2015 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința fără modificări.

4.1. În argumentarea soluției instanța de apel a reținut că instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a stabilit vinovăția inculpatului Negruța Veaceslav.

Instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dînd faptei săvîrșite de acesta o încadrare juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Deși inculpatul Negruța Veaceslav nu a recunoscut vina, vinovăția acestuia a fost dovedită pe deplin prin *declarațiile martorilor Secaş Valeriu, Vieru Octavian, Ignat Olga, Voronin Angela, declarațiile părții civilmente responsabile Sandulachi Pantelei* inclusiv și materialele cauzei care au fost verificate în instanța de apel, cum ar fi:

- *procesul-verbal de ridicare din 13.09.2012* (vol. I, f. d. 60);

- *procesul-verbal de examinare din 15.01.2013* a materialelor cauzei civile Pantelei Sandulachi către Ministerul Finanțelor și Procuratura Generală, în rezultatul căreia a fost stabilit că la toate ședințele de judecată a participat reprezentantul Ministerului Finanțelor Octavian Vieru, reclamantul Pantelei Sandulachi și reprezentantul Procuraturii Generale Alexei Rotarciuc (ultimul cu excepția ședinței din 23.01.2012). La materialele dosarului civil sunt anexate referințele organelor abilitate referitor la chestiunea dacă a fost sau nu tergiversat procesul penal în privința lui Pantelei Sandulachi. Referințele au fost prezentate la solicitarea Ministerului Finanțelor. Totodată prin referința Curții Supreme de Justiție din 15.12.2011 se propunea aprecierea prejudiciului moral în limita de pînă la 1000 euro, iar celui material în limita dacă cheltuielile au fost în realitate necesare și realmente asumate. Acest fapt

a fost neglijat de instanța de judecată. Referința din partea Ministerului Finanțelor la cererea de chemare în judecată înaintată de Sandulachi, potrivit materialelor dosarului civil, a fost semnată de ministrul Veaceslav Negruța, fapt confirmat atât de învinuit, cât și de martorii audiați în cadrul urmăririi penale. La materialele cauzei civile este anexată dovada faptului că hotărîrea redactată a fost expediată în adresa Ministerului Finanțelor la 24.01.2013, iar în adresa Procuraturii Generale la 13.02.2012, zi în care a fost emis titlul executoriu și înregistrat la Ministerul Finanțelor demersul lui Pantelei Sandulachi prin care solicită executarea hotărîrii . (vol., I f.d 61 - 186 , vol. II);

- *procesul-verbal de examinare din 16.04.2013* a materialelor procesului penal înregistrat în R-1 a Procuraturii Anticorupție cu nr. 55pr/13, obiectul examinării a fost emiterea de către judecătorul Valeriu Bogoroș a hotărîrii din 23.01.2012, în special legalitatea acesteia. Potrivit dispozitivului ordonanței din 04.04.2013, s-a dispus de a refuza în pornirea urmăririi penale în privința lui Valeriu Bogoroș, pe faptul pronunțării cu bună-știință a unei hotărîri contrare legii, soldată cu urmări grave, din motivul intervenirii decesului făptuitorului (vol. I, f. d. 221-229)..

- *porcesul-verbal de autosesizare a procurorului Octavian Iachimovschi din 20.02.2012* (Vol.I f.d.2);

- *nota informativă* a procurorului Gavriliță din 20.07.2012, referitor la circumstanțele casării deciziei Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 și propunerea de verificare a circumstanțelor conform prevederilor art.274 Cod de procedură penală (Vol.I, f.d.5);

- *notă informativă* a Ministerului Finanțelor din 18.07.2012 către Procuratura Generală (Vol.I, f.d.6);

- *ordinul de plată nr.36 din 20.02.2012*, destinat Pantelei Sandulachi cu suma 400000,00 euro. Plata a fost executată la data de 20.02.2012(Vol.I, f.d.7);

- *fotocopii* la demersul lui Pantelei Sandulachi către Ministerul Finanțelor privind plata a 400000,00 euro (Vol.I, f.d.8) ;

- *decizia Curții Supreme de Justiție din 09.07.2012* prin care s-a dispus admiterea recursului Procuraturii Generale, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 (Vol.I, f.d.9) ;

- *copia hotărîrii Curții de Apel Chișinău*, prin care se dispus admiterea cererii de chemare în judecată a lui Sandulachi Pantelei către Ministerul Finanțelor, Procuratura Generală, și încasarea sumei de 400000,00 euro. (Vol.I, f.d.128)

- *procesul verbal de examinare a ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale din 04.04.2013* pe faptul pronunțării cu bună știință unei hotărîri contrat legii, din motivul decesului făptuitorului (Vol.I, f.d.223);

- *ordonața de refuz în pornirea urmăririi penale din 04.04.2013* (Vol.I, f.d.222);

- *ordonanța de punere sub sechestru din 26.07.2012* a contului bancar la BC "Victoriabank" SA pe numele lui Pantelei Sandulachi în limitele a 399000,00 euro (Vol.I, f.d.27) ;
- *procesul verbal de punere sub sechestru din 27.07.2012* (Vol.I f.d.30);
- *ordonanța de punere sub sechestru din 02.10.2012* a 100% cota parte deținută de Sandulachi Pantelei (Vol.I f.d.37);
- *procesul verbal de punere sub sechestru din 03.12.2012* (Vol.I, f.d.39);
- *ordonanța de punere sub sechestru din 02.10.2012* la Andare SRL, 16,6667 % cotă parte deținută de Pantelei Sandulachi (Vol.I f.d.48);
- *procesul verbal de punere sub sechestru din 03.10.2012*. (Vol.I f.d. 50);
- *ordonanța de punere sub sechestru din 02.10.2012* (Vol.I f.d.55),
- *copiile procesului verbal al ședinței de judecată din 23.01.2012* în cauza Sandulachi Pantelei către Ministerul Finanțelor, Procuratura Generală. Conform procesului verbal a fost pronunțat doar dispozitivul hotărârii respective (Vol.I f.d. 125);
- *scrisoarea de însoțire prin care se expediază Procuraturii Generale și celorlalte părți hotărârea motivată a Curții de Apel Chișiău din 23.01.2012, la 13.02.2012* (Vol.I f.d.145);
- *rezoluția președintelui Curții de Apel Chișinău din 01.11.2011* de repartizare a cauzei la cererea de chemare în judecată a lui Sandulachi Pantelei către Ministerul Finanțelor, Procuratura Generală, Judecătorului Bogoros (Vol. II, f.d.1);
- *copia cererii de chemare în judecată a lui Sandulachi Pantelei către Ministerul Finanțelor, Procuratura Generală din 01.11.2011* (Vol. II f.d.3) ;
- *procesul verbal de ridicare din 07.08.2012* de la BC "Victoriabank"SA a a rulajelor contului bancar curent a lui Pantelei Sandulachi. (Vol.III, f.d.8);
- *procesul verbal de examinare din 10.11.2014 a rulajului contului bancar ridicat la f.d.8* (Vol. III, f.d.9-14)
- *rulajul contului bancar de la BC "Victoriabank"SA pe numele Sandulachi Pantelei.*(Vol. III, f.d.11-14)
- *ordonanță de recunoaștere și anexare a documentelor* (Vol. III, f.d.15);
- *procesul verbal de ridicare din 06.11.2012* a 20 documente de la BC "Victoriabank"SA care au stat la baza transferului efectuate la contul bancar ce aparține lui Sandulachi. (Vol. III, f.d.19)
- *procesul verbal de examinare a obiectul din 10.11.2012* a documentelor ridicate la f.d.19 (Vol. III, f.d. 20);
- *copiile actelor ridicate menționate la f.d.19 de la BC "Victoriabank" SA* (Vol. III, f.d.31-73);
- *ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală a documentelor indicate la f.d.19 ridicate de la BC "Victoriabank" SA* (Vol. III, f.d.74);

- *procesul verbal de ridicare din 21.02.2013 de la BC "Victoriabank" SA a rulajelor întreprinderii "EcobioenergyGrup" SRL pentru perioada 28.02.2012-31.01.2013 (Vol. III, f.d.79);*
- *procesul verbal de examinare din 02.03.2013 a rulajelor contului bancar ridicate (Vol. III, f.d.80);*
- *ordonanță de recunoaștere, anexarea documentelor indicate mai sus la cauza penală din 02.03.2013 (Vol. III, f.d.80¹);*
- *procesul verbal de ridicare din 28.01.2013 a convorbirilor telefonice a abonatului Orange, Pantelei Sandulachi întreținute cu Valeriu Secaș. (Vol. III, f.d.86);*
- *procesul verbal de examinare a din 91.01.2013 a convorbirilor telefonice între Pantelei Sandulachi cu Valeriu Secaș (Vol. III, f.d.87);*
- *procesul verbal de ridicare a informației cu privire la convorbirile telefonice a lui Valeriu Secaș din 29.01.2013 (Vol. III, f.d.179);*
- *procesul verbal de examinare a din 30.01.2013 a convorbirilor telefonice a abonatului Valeriu Secaș întreținute cu Sandulachi Pantelei (Vol. III, f.d.181);*
- *procesul verbal de ridicare din 30.07.2012 de la Ministerul Finanțelor a registrului de intrare a corespondenței juridice, registre de înregistrare a demersurilor ministerelor, agenților, și sectorul privat pe anul 2012. Hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 , cu materialele aferente recepționării acesteia (Vol. IV, f.d.2);*
- *procesul verbal de examinare din 31.07.2012 a actelor indicate la f.d.2.(Vol. IV, f.d.3);*
- *documentele indicate la f.d.2 (Vol. IV, f.d.6-69);*
- *titlul executoriu din 13.02.2012 (data eliberării) pe numele lui Pantelei Sandulachi privind încasarea de la Ministerul Finanțelor a sumei de 400 000, 00 euro (Vol. IV, f.d.30)*
- *hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 prezentată în original prin care s-a încasat de la Ministerul Finanțelor suma de 400 000, 00 euro (Vol. IV, f.d.18)*
- *ordinul de plată nr.36 din 20.02.2012 beneficiar este Pantelei Sandulachi a sumei de 400 000, 00 euro (Vol. IV, f.d.41);*
- *informația șefului secției juridice a Ministerul Finanțelor Secaș Valeriu din 14.02.2012. Mențiunea d-lui Negruța din 14.02.2012 și adresată lui N.Lupan "rog executarea" (Vol. IV, f.d.42);*
- *adresarea șefului direcției juridice Ministerul Finanțelor Secaș Valeriu(notă) din 10.02.2012 către Ministrului Finanțelor, prin care s-a solicitat de a decide în privința necesității de contestare în termen a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 în cauza Sandulachi Pantelei către Ministerul Finanțelor, Procuratura Generală. Ministrul Finanțelor, Veaceslav Negruța, pune următoarea viză - "consider contestarea poate să fie ca o încercare de târăgănare a executării și poate să coste și mai mult bugetul, din aceste considerente dar și din cele expuse, contestarea pare a fi inoportună" mențiunea din 13.02.2012 (Vol. IV, f.d.43);*

- *ordonanță de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive din 01.08.2012* (Vol. IV, f.d.70);
- *procesul verbal de ridicare din 24.09.2012* de la Ministerul Finanțelor a actelor referitoare la operațiunile depuse de Ministerul Finanțelor în calitate de debitor în vederea executării Hotărârilor Judecătorești sau altor hotărârii, cu încasarea mijloacelor bănești în folosul persoanelor fizice juridice pentru perioada 01.01.2012 și 01.09.2012 (Vol. IV, f.d.73);
- *procesul verbal de examinare din 05.10.2012* a materialele ridicate la f.d.73 (Vol. IV, f.d.75);
- *copiile din dosarele beneficiarilor creditorilor care au depus acțiuni și titluri executorii către Ministerul Finanțelor, altele decât Pantelei Sandulachi* (Vol. IV, f.d.79-106);
- *procesul verbal de examinare din 05.10.2012* (alte cauze) (Vol. IV, f.d.107);
- *procesul verbal de ridicare din 04.01.2013* de la Ministerul Finanțelor a 5 mape cu titluri executorii (Vol. IV, f.d.155);
- *procesul verbal de examinare din 11.01.2013* a patru dosare ale creditorilor (în toate cazurile este confirmare că acestea au urmat toate gradele de jurisdicție) (Vol. IV, f.d.136);
- *procesul verbal de examinare din 14.01.2013* a 7 dosare ale creditorilor (Vol. IV, f.d.179);
- *procesul verbal de examinare din 14.01.2013*, a două dosare ale creditorilor (cazuri identice) (Vol. IV, f.d.205);
- *procesul verbal de examinare din 14.01.2013* a 5 dosare ale creditorilor (dosarele Gruțenco, Suveică, Timofti, Iacubeț, Străiteanu) (Vol. IV, f.d.213);
- *ordonanță de recunoaștere în calitate de parte civilmente responsabilă a lui Pantelei Sandulachi din 25.07.2012* (Vol. V, f.d.1);
- *procesul verbal de audiere a martorului Vieru Octavian din 06.08.2012*, jurist al Ministerului Finanțelor care a participat nemijlocit în instanța de judecată și din declarațiile respective rezultă că după ce a fost pronunțată Hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 în cauza Sandulachi Pantelei către Ministerul Finanțelor, Procuratura Generală, a întocmit cererea de apel, inclusiv și nota informativă pe care a prezentat-o Ministrului Finanțelor. Cererea respectivă a fost întocmită din numele Ministrului Finanțelor. (Vol. V, f.d.34);
- *procesul verbal de audierea martorului Olga Ignat din 06.08.2012*, șef adjunct al direcției generale al trezoreriei de stat (se indică faptul că transferul a fost de tip urgent) (Vol. V, f.d.38);
- *declarațiile martorului Angela Voronin*, a căreia sunt indentice cu ale martorului Ignat Olga (Vol. V, f.d.40);
- *declarațiile martorului Sergiu Ivanțov din 17.08.2012*, specialist principal direcția securitate economică a Băncii de Economii. (Vol. V, f.d.44);

- *declarațiile martorului Vieru Adrian din 10.08.2013*, unde martorul a explicat confuzia dintre data citării și desfășurarea ședinței de judecată. (Vol. V, f.d.48);
- *procesul verbal de audiere a martorului Secaș Valeriu din 29.04.2013*, care a explicat că a prezentat Ministrului Finanțelor nota informativă, anexată la ea fiind cererea de recurs. (Vol. V, f.d.116);
- *declarațiile lui Vieru Petru din 18.05.2014*, care sunt identice ca celea de la urmărirea penală, confirmându-se că după pronunțarea Hotărârii din 23.01.2012 a Curții de Apel Chișinău a pregătit o notă informativă și o cerere de recurs pe care împreună cu Valeriu Secaș le-a prezentat Ministrului de Finanțe, pentru a se adopta o decizie de contestare sau nu. Apelul era executat din numele conducătorului instituției. (Vol. VII, f.d. 135);
- *declarațiile martorului Voronin Angela din 04.08.2014* (Vol. VII, f.d.135);
- *declarațiile martorului Ignat Olga din 04.08.2014* (Vol. VII, f.d.136);
- *declarațiile martorului Secaș Valeriu*, prin care se confirmă că la 23.01.2012 se afla în deplasare, iar la întoarcere a pregătit o notă informativă care a fost prezentată Ministrului Finanțelor. (Vol. VII, f.d. 138);
- *procesul-verbal de ridicare din 07.08.2012* (vol. III, f. d. 6);
- *procesul-verbal de examinare din 10.11.2012* a rulajelor bancare de pe contul bancar deținut de Pantelei Sandulachi în BC „Victoriabank” SA, în rezultatul căreia s-a stabilit că la 20.02.2012 de pe contul nr. 18613031/MDL pe contul nr. 22334037542 a fost transferată suma de 6 252 480.00 lei MDA. În perioada de referință pe debitul contului au fost înregistrate 37 de operațiuni în sumă totală de 6 427 164,80 lei MDA. Soldul final la sfârșitul perioadei de referință a constituit 291 298.30 lei MDA. Suma de 6 252 480.00 lei MDA reprezintă echivalentul în lei a sumei de 400 000 euro transferate urmare a rezoluției aplicate pe nota din 13.02.2012 de către Veaceslav Negruța. Ulterior, potrivit informației examinate, Pantelei Sandulachi a cheltuit, în mare parte, suma primită în scopuri personale. Informația examinată permite a stabili existența unei legături de cauzalitate între acțiunile inculpatului Veaceslav Negruța, care a dispus transferarea în folosul lui Pantelei Sandulachi a sumei de 400 000 euro și prejudiciul survenit ulterior (vol. III, f. d. 9-14);
- *procesul verbal de ridicare din 06.11.2012* (vol. III, f. d. 19);
- *procesul verbal de examinare din 10.11.2012* cu anexe, a documentelor care au stat ca temei pentru efectuarea operațiunilor la contul bancar deținut de Pantelei Sandulachi în BC „Victoriabank” SA, în rezultatul căreia s-a stabilit că Pantelei Sandulachi a utilizat, cheltuit mijloacele bănești transferate de Ministerul Finanțelor. În acest sens, sumele date nu au putut fi restituite statului, bugetului de stat fiindu-i cauzat un prejudiciu în proporții deosebit de mare, prejudiciul în sine constituind o daună considerabilă pentru buget. Mijloacele bănești au fost cheltuite în scopuri personale, inclusiv prin acordarea de împrumuturi persoanei juridice SRL „EcobioenergyGrup” al

cărei fondator și administrator este Rodion Cimbriciuc, cu care Pantelei Sandulachi relații de afinitate (vol. III, f. d. 20-74);

- *procesul verbal de ridicare din 21.02.2013* (vol. III, f. d. 79);

- *procesul verbal de examinare din 02.03.2013* a informației privind operațiunile la contul bancar al SRL „EcobioenergyGrup” deținut în BC „Victoriabank” SA, în urma căreia s-a stabilit că 3 500 000,00 lei MDA din suma de 6 252 480,00 lei MDA a fost transferată de Pantelei Sandulachi pe contul SRL „EcobioenergyGrup”, al cărei administrator este cet. Rodion Cimbriciuc cu care Pantelei Sandulachi este în relații de afinitate (vol. III, f. d. 80);

- *procesul verbal de ridicare din 30.07.2012* (vol. IV, f. d. 2);

- *procesul verbal de examinare din 31.07.2012* a documentelor deținute la Ministerul Finanțelor aferente cauzei civile Pantelei Sandulachi către Ministerul Finanțelor și Procuratura Generală precum și registrele de evidență a corespondenței potrivit căreia s-a stabilit că, Veaceslav Negruța a avut posibilitatea să examineze hotărîrea din 23.01.2012, la 28.01.2012 expediind prin rezoluție aceasta lui Valeriu Secaș. La fel Veaceslav Negruța a avut posibilitatea să examineze demersul înaintat de Pantelei Sandulachi referitor la executarea hotărîrii menționate. La demersul prezentat de Pantelei Sandulachi era anexat repetat hotărîrea din 23.01.2013, în dispozitivul acesteia fiind subliniată sintagma ”în termen de 20 zile” (referitoare la termenul de contestare), iar în dreptul acesteia fiind inscripționat semnul exclamării. De asemenea, în nota din 10.02.2012 cu aceeași cerneală cu care a fost aplicată rezoluția din numele Ministrului Veaceslav Negruța, sunt subliniate sintagme ce permit a conchide că Veaceslav Negruța cunoștea despre faptul că a fost propusă încheierea unei tranzacții de împăcare, că termenul de contestare a hotărîrii expira la 14.02.2012, precum și că i s-a solicitat să dispună în privința necesității de contestare în termen a hotărîrii nominalizate. Ultima impune concluzia că Veaceslav Negruța a aplicat rezoluția pe nota din 10.02.2012 avînd intenția de a dispune necontestarea hotărîrii din 23.01.2012 și că rezoluția în cauză nu reprezintă o opinie proprie asupra cazului. Ulterior, prin rezoluție aplicată pe nota din 13.02.2012 Vaceslav Negruța, la 14.02.2012, a dispus executarea titlului executoriu din 13.02.2012. (documentele examinate în copii și originale au fost anexate la cauza penală) (vol. IV f. d. 3-69).

- *procesul verbal de ridicare din 24.09.2012*;

- *procesul verbal de examinare din 05.10.2012* cu anexe, a materialelor dosarelor deținute de Direcția Juridică a Ministerului Finanțelor (vol. IV, f. d. 75-91; vol. IV f. d. 92-106; vol. IV f. d. 107-125; vol. IV f. d. 126-134);

- *procesul verbal de ridicare din 04.01.2013* (vol. IV f. d. 135);

- *procesul verbal de examinare din 11.01.2013 și 14.01.2013* a materialele dosarelor deținute de Direcția Juridică a Ministerului Finanțelor; (vol. IV f. d. 136-151, vol. IV f. d. 152-178; vol. IV f. d. 179-212; vol. IV f. d. 213-230);

- *raportul de expertiză nr. 738, 86,87 din 30.04.2013 potrivit căreia s-a stabilit că autorul cererii de chemare în judecată depuse la 01.11.2011 și autorul hotărîrii din 23.01.2012 este una și aceeași persoană, iar textele actelor date reprezintă indici de executare prin montarea fragmentelor textuale din același fișier. Aceasta indică direct asupra ilegalității hotărîrii din 23.01.2012, executarea căreia a fost dispusă de Veaceslav Negruța (vol. I f. d. 193-203);*

- *documentele cercetate prin procesul verbal din 10.11.2012 și anexate la cauza penală prin ordonanța din 10.11.2012:*

- 1) *Ordinul de eliberare a numerarului nr. 1 din 23.02.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr. 3;*
- 2) *Ordinul de eliberare a numerarului nr.1 din 06.03.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr. 3 (1 filă);*
- 3) *Ordinul de eliberare a numerarului nr. 1 din 30.03.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr.3 (1 filă);*
- 4) *Ordinul de eliberare a numerarului nr. 1 din 06.04.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr. 3 (1 filă);*
- 5) *Ordinul de eliberare a numerarului nr. 1 din 13.04.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr. 3 (1 filă);*
- 6) *Ordinul de eliberare a numerarului nr. 1 din 19.04.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr. 3 (1 filă);*
- 7) *Ordinul de eliberare a numerarului nr. 1 din 26.04.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr. 3 (1 filă);*
- 8) *Ordinul de eliberare a numerarului nr. 1 din 10.05.2012 eliberat „Victoriabank” SA filiala nr. 3 (1 filă);*
- 9) *Ordinul de eliberare a numerarului nr. 1 din 15.05.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr. 3 (1 filă);*
- 10) *Ordinul de eliberare a numerarului nr. 1 din 17.05.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr. 3 (1 filă);*
- 11) *Ordinul de eliberare a numerarului nr. 1 din 23.05.2012 eliberat de BC „Victor SA filiala nr. 3 (1 filă);*
- 12) *Ordinul de eliberare a numerarului nr. 1 din 30.05.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr. 3 (1 filă);*
- 13) *Ordinul de eliberare a numeralului nr.1 din 12.06.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr. 3 (1 filă);*
- 14) *Ordinul de eliberare a numerarului nr. 1 din 19.06.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr. 3 (1 filă);*
- 15) *Ordinul de eliberare a numerarului nr. 1 din 20.06.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr. 3 (1 filă);*
- 16) *Ordinul de eliberare a numerarului nr.1 din 22.06.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr. 3 (1 filă);*

- 17) *Ordinul de eliberare a numerarului nr. 1 din 27.06.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr.3 (1 filă);*
- 18) *Ordinul de eliberare a numerarului nr. 1 din 03.07.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr. 3 (1 filă);*
- 19) *Ordinul de eliberare a numerarului nr.1 din 20.07.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr 3 (1 filă);*
- 20) *Ordinul de eliberare a numerarului nr. 1 din 24.07.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr.3 (1 filă);*
- 21) *Ordinul de eliberare a numerarului nr. 34003415 din 02.03.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr. 3 (1 filă);*
- 22) *Ordinul de eliberare a numerarului nr. 35053693 din 06.04.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr. 3 (1 filă);*
- 23) *Ordinul de eliberare a numerarului nr. 36155709 din 15.05.2012 eliberat de BC „Victoriabank”SA filiala nr. 3 (1 filă);*
- 24) *Ordinul de plată nr. 1 din 29.02.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr. 3 (1 filă);*
- 25) *Cerere de transfer din 29.02.2012 (1 filă);*
- 26) *Contract de împrumut nr. 1 din 28.02.2012 (1 filă) copie ;*
- 27) *Ordinul de plată nr. 1 din 19.06.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr. 3 (1 filă);*
- 28) *Cerere de transfer din 19.06.2012 (1 filă);*
- 29) *Contract de împrumut nr. 2 din 18.06.2012 (1 filă) copie ;*
- 30) *Ordinul de plată nr. 1 din 16.07.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr. 3;*
- 31) *Cerere de transfer din 16.07.2012 (1 filă);*
- 32) *Contract de împrumut nr. 3 din 16.07.2012 (1 filă) copie ;*
- 33) *Ordinul de plată nr. 1 din 20.07.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr. 3 (1 filă);*
- 34) *Cerere de transfer din 20.07.2012 (1 filă);*
- 35) *Ordinul de plată nr. 1 din 20.06.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr. 3;*
- 36) *Cerere de transfer din 20.06.2012 (1 filă);*
- 37) *Ordinul de plată nr. 1 din 30.03.2012 eliberat de BC „Victoriabank” SA filiala nr. 3 (1 filă);*
- 38) *Cerere de transfer din 30.03.2012 (1 filă)*
- 39) *Factura eliberată de ÎS Combinatul Poligrafic din Chișinău din 29.03.2012 (pe 1 filă) copie;*
- 40) *Factura eliberată de ÎS Combinatul Poligrafic din Chișinău din 19.06.2012 (1 filă) copie;*
- 41) *Cerere din 02.03.2012 privind convertirea valutei (1 filă);*

42) *Cerere din 06.04.2012 privind convertirea valutei (1 filă);*

43) *Cerere din 15.05.2012 privind convertirea valutei (1 filă);*

- actele referitoare la operațiunile dispuse de Ministerului Finanțelor în calitate de debitor în vederea executării hotărârilor judecătorești sau a altor hotărâri cu caracter de executare, privind încasarea mijloacelor bănești în folosul persoanelor fizice sau juridice, pentru perioada anului 2011 examinate prin procesele verbale din 05 octombrie 2012, 11 ianuarie 2013 și 14 ianuarie 2013; Documentele în cauză au fost anexate la cauza penală prin ordonanța 15.01.2013, totodată originalele fiind restituite spre păstrare Ministerului Finanțelor;

- *informația privind rulajele pe contul bancar nr. 22334037542 pentru perioada 13.02.2012-27.07.2012, care a fost recunoscută ca document și anexată la cauza penală prin ordonanța din 10.11.2012;*

- *informația privind rulajele pe contul bancar nr. 225100328 pentru perioada 28.02.2012-31.01.2013, care a fost recunoscută ca document și anexată la cauza penală prin ordonanța din 02.03.2013;*

- *corpurile delictive:* Registrul corespondenței intrate a Direcției Juridice a Ministerului Finanțelor; Registrul de înregistrare a demersurilor ministerelor, agențiilor și sectorului privat pe anul 2012; Hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2012 cu materialele aferente recepționării acesteia; Materialele aferente demersului înaintat de cet. Sandulachi; Ordinul de plată nr. 36 din 20.02.2012; Nota informativă a șefului direcției juridice a Ministerului Finanțelor; Nota informativă a șefului Direcției Juridice a Ministerului Finanțelor; Documentele în cauză au fost examinate, recunoscute în calitate de corpuri delictive și anexate la cauza penală prin ordonanța procurorului din 01.08.2012.

Analizând probele enumerate supra, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a constatat că există o legătură de cauzalitate între acțiunile inculpatului Negruța Veaceslav referitoare la necontestarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012, dispunerea executării acesteia și prejudiciul material survenit în rezultatul acțiunilor inculpatului, constituie, în mod indiscutabil, urmări grave.

Prin acțiunile inculpatului a fost afectat bugetul de stat, în sumă de 6252480,00 lei, constituind proporții deosebit de mari, or transmiterea nejustificată în proprietatea lui Pantelei Sandulachi a banilor indicați a lipsit statul de posibilitatea utilizării acestora în alte scopuri în vederea realizării proiectelor și politicilor propuse, direct afectând substanțial interesele publice, iar indirect afectând și interesele persoanelor fizice.

Instanța de apel a menținut concluzia instanței de fond precum că inculpatul Negruța Veaceslav conștientiza faptul că:

- la momentul aplicării rezoluției pe nota adresată acestuia la 10.02.2012 dispune necontestarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012;

- partea civilmente responsabilă Pantelei Sandulachi a prezentat un titlu executoriu emis de judecătorul Bogoroș Valeriu cu încălcarea prevederilor procesual-civile

referitoare la termenul intrării în vigoare a hotărîrilor, a dispus executarea acestui titlu, în consecința cărui fapt lui Sandulachi Pantelei, prin ordinul 36 din 20.02.2012 i-a fost transferată ilegal suma de 400.000 euro.

Urmare a deciziei Ministrului Negruța Veaceslav proiectul recursului asupra hotărîrii din 23.01.2012 nu a fost prezentat și respectiv, nici depus în termen, iar potrivit materialelor dosarului penal hotărîrea motivată a Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 a fost expediată părților în proces prin scrisoare abia la 13 februarie 2012, or termenul de contestare curgea din momentul recepționării de către părți a hotărîrii motivate, pe cînd la data de 20 februarie 2012 aceasta deja era executată.

Instanța de apel nu a reținut ca justificat argumentul inculpatului privind necunoașterea faptului că Pantelei Sandulachi este membru al PLDM, deoarece aceste afirmații sunt combătute prin declarațiile părții civilmente responsabile care afirmă contrariul și anume că, în perioada anului 2011 Pantelei Sandulachi nu era membru a PLDM, dar în decembrie 2011 a fost ales ca membru a Consiliului Politic Partidului Liberal Democrat din Moldova (PLDM), iar la acel moment Veaceslav Negruța făcea parte din PLDM și evident la manifestațiile oficiale ale partidului participau împreună.

Colegiul penal, verificînd ansamblul de probe ce au fost administrate în conformitate cu prevederile legale, nu a depistat careva încălcări de procedură la acumularea acestora, sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului, ceea ce a dus la respingerea argumentelor invocate de către inculpatul Negruța Veaceslav și avocatul acestuia, precum și a părții civilmente responsabile Pantelei Sandulachi cu privire la faptul că de către organul de urmărire penală au fost admise ilegalități, iar toate actele întocmite de acesta sunt lovite de nulitate, or actele invocate de către aceștea nu au fost contestate în modul prevăzut de lege.

Nu s-a reținut nici argumentul invocat de către Pantelei Sandulachi precum că instanța de fond eronat a interpretat declarațiile acestuia, invocîndu-se că, potrivit art.24 Cod procedură penală părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile codului de procedură penală, pentru administrarea probelor necesare.

Instanța de apel a menționat că, conform prevederilor art. 6 al Legii nr . 87 din 21.04.2011 cu privire la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, *„hotărîrea judecătorească privind constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și repararea*

prejudiciului cauzat prin această încălcare se execută după ce devine irevocabilă, în modul stabilit de legislația în vigoare.”

Astfel, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că la momentul aplicării rezoluției pe notele din 10 și 13 februarie 2012, hotărîrea emisă de Curtea de Apel Chișinău din 23.01.2012 (judecător Bogoroș Valeriu) nu era irevocabilă, deci nu erau premise de a considera că contestarea acesteia ar putea fi apreciată ca o tărăgănare a executării și poate să coste și mai mult bugetul de stat ulterior. O atare soluție, în condițiile art. 6 alin. (1) al Legii nr. 87 nu are motivație îndreptățită și vine în contradicție cu prevederile art.(9) al Regulamentului privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.1265 din 14.11.2008, potrivit căruia ministerul finanțelor poartă răspundere pentru realizarea funcțiilor și atribuțiilor Ministerului, acesta fiind organul de specialitate abilitat cu administrarea finanțelor publice.

Mai mult, Colegiul penal a reținut că acțiunile inculpatului Negruța Veaceslav vin în contradicție cu prevederile art. 6 pct. 90 al Regulamentului invocat, potrivit căruia Ministerul *„execută titlurile executorii privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești direct de la bugetul de stat, eliberate în baza unor hotărîri judecătorești irevocabile”*. La momentul dispunerii executării hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012, aceasta era definitivă și nicidecum irevocabilă.

Argumentele invocate de către avocat în comun cu inculpatul Negruța Veaceslav precum că în acțiunile ultimului nu sunt întrunite elementele infracțiunii, fapta de abuz de serviciu lipsind în speță, instanța de apel nu le-a reținut, menționînd că, instanța de fond corect a concluzionat că, în baza împrejurărilor de fapt stabilite, inculpatul a acționat cu intenție directă, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al faptelor sale, prevăzînd urmările, deci a dorit și a admis conștient urmările acțiunilor sale. Mai mult, prin declarațiile acestuia a menționat că cunoștea despre prevederile Regulamentului privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.1265 din 14.11.2008, potrivit căruia ministerul finanțelor poartă răspundere pentru realizarea funcțiilor și atribuțiilor Ministerului, acesta fiind organul de specialitate abilitat cu administrarea finanțelor publice.

Instanța de apel a reiterat că, modul în care a acționat inculpatul Negruța Veaceslav în vederea necontestării hotărîrii judecătorești demonstrează faptul că acesta avea interesul ca hotărîrea de judecată să fie executată cît mai repede și în forma propusă, implicîndu-se, încă de la primirea notei de serviciu, prin aplicarea rezoluției de necontestare a hotărîrii și insistența executării în pofida opiniei constante a direcției de specialitate din cadrul ministerului, care comunicase aspectele cauzei și calea de contestare a hotărîrii judecătorești, împrejurări care au demonstrat că în spatele acțiunilor inculpatului Negruța Veaceslav nu a stat *„o opinie a unui economist”*, ci un interes pentru obținerea rapidă a unei executări din partea Ministerului Finanțelor

realizându-se un avantaj patrimonial, în favoarea părții civilmente responsabile Sandulachi Pantelei.

Din circumstanțele cauzei rezultă indiscutabil ca fiind lipsit de careva fundament juridic și faptic argumentul inculpatului potrivit căruia rezoluția aplicată pe nota din 10.02.2012 ar reprezenta un raționament al acestuia și anume *"opinia unui economist"*, fiind evident și faptul că, rezoluțiile aplicate de către un ministru pe notele subalternilor nu comportă caracterul unei opinii, ci în speța dată cu siguranță, caracterul unei dispoziții.

Nu s-a reținut de către instanța de apel nici argumentul invocat de apelanții Negruța Veaceslav și Roșca Vladislav precum că martorii nu au furnizat suficientă informație pentru a fi probele pertinente, concludente și utile, deoarece declarațiile acestora au indicat asupra faptului că decizia de a contesta hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012, în cazul dat aparținea lui Negruța Veaceslav. Martorii Vieru Octavian și Secaș Valeriu nu aveau competențe funcționale de a contesta hotărârea menționată. De asemenea, din declarațiile martorilor Voronin Angela și Ignat Olga, conducerea Trezoreriei de Stat nu avea competențe de a se opune deciziei conducerii Ministerului Finanțelor de a transfera în contul lui Sandulachi Pantelei suma de 400.000 euro. Mai mult ca atât, martorul Secaș Valeriu a declarat că a conchis din rezoluția aplicată de Negruța Veaceslav pe nota din 10.02.2012, că hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 nu urmează a fi contestată. Cu toate acestea, atât martorul Octavian Vieru, cât și martorul Secaș Valeriu au confirmat în cadrul audierilor faptul că un proiect de recurs la hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 a fost întocmit.

În aceeași ordine de idei instanța de apel a mai reținut:

- pe parcursul judecării cauzei penale nu s-au constatat circumstanțe care ar trezi dubii în veridicitatea declarațiilor martorilor, deoarece în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești ele sunt consecvente;

- instanța de fond a constatat că, în cauză, atât din perspectiva laturii obiective cit și a laturii subiective, sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu în forma calificată prevăzută de art. 327 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal - inculpatul Negruța Veaceslav Nicolae exercitându-și atribuțiile specifice funcției de ministru deținute, cu încălcarea Regulamentului, impunându-și propria voință prin nota de serviciu a direcției de specialitate prin care se solicita indicația privind dispunerea contestării sau necontestării, inculpatul a dispus executarea favorabilă a hotărârii judecătorești care nu a devenit irevocabilă, nedispunând contestarea ei, deși acesta era în mod vădit necesar, încălcând astfel prevederile art.(9) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1265 din 14.11.2008 și art. 5 alin.(1) al Legii privind conflictul de interese.

Totodată, instanța n-a constatat încălcarea drepturilor inculpatului la urmărirea penală, iar argumentele apărării în acest sens sunt lipsite de suport probator și corect menționându-se că:

- la 12.11.2012 a fost emisă ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț a lui Negruța Veaceslav, iar în adresa Ministerului Finanțelor, prin intermediul poștei speciale, pe numele cet. Veaceslav Negruța a fost expediată citația cu informarea despre data și ora la care urma să se prezinte. Din motive necunoscute și necomunicate procurorului, dînsul cu avocatul nu s-a prezentat. Mai mult, Veaceslav Negruța a beneficiat de apărător începînd cu data emiterii ordonanței, contractul privind asistența juridică fiind încheiat în aceeași zi, iar mandatul de reprezentare a fost semnat de avocatul Vladislav Roșca la 13.11.2012, fapt ce dovedește că apărarea era în cunoștință de cauză despre necesitatea prezentării;

- cu referire la neaducerea la cunoștință a ordonanțelor de formare a grupului din 23 iulie 2012 și 03.01.2013 și pretinsa încălcare a drepturilor învinuitului, s-a precizat că art. 256 alin.(3) Cod de procedură penală nu stabilește un termen în care aceasta urmează a fi adusă la cunoștință. Totodată, reieșind din faptul că cauza dată era în exercitare la procuror, toate acțiunile de urmărire penală se efectuau la indicația procurorului;

- referitor la depășirea termenului înaintării învinuirii s-a remarcat că în adresa locului de muncă a învinuitului au fost expediate citații prin intermediul poștei speciale prin care s-a solicitat prezența lui Negruța Veaceslav împreună cu avocatul său ales pentru efectuarea acțiunii procedurale date, însă din motive necunoscute și necomunicate procurorului aceștia s-au prezentat abia la 14.02.2013.

Ținînd cont de circumstanțele stabilite prin ordonanța procurorului Procuraturii anticorupție Octavian Iachimovschi, din 01 iunie 2013 și de faptul că aceasta nu a fost în nici un mod contestată, s-a prezumat că aceasta este legală, iar argumentele apărării precum că la urmărirea penală inculpatului i-au fost violate drepturile, sunt lipsite de suport probator și legal.

Instanța de judecată corect a reținut, că partea civilmente responsabilă, considerîndu-se afectată într-un drept prevăzut de lege, nu a contestat legalitatea actelor procedurale îndeplinite de organul de urmărire penală în modul și termenul stabilit de lege, precum și la finisarea urmăririi penale, și luarea de cunoștință cu materialele cauzei, nu a avut nici o obiecție asupra actelor menționate, prezumîndu-se că acestea sunt legale. Astfel, argumentele invocate de către partea civilmente responsabilă Sandulachi Pantelei în ceea ce privește declararea nulă și excluderea din dosar a actelor și acțiunilor efectuate de colaboratorii organului de urmărire penală, precum și casarea încheierii din 23.12.13 nu sunt plauzibile și poartă caracter declarativ, fiind respinse de către instanța de apel.

Argumentul invocat de către partea civilmente responsabilă precum că instanța nu a elucidat și apreciat faptul că aducerea abuzivă a părții civilmente responsabile Pantelei Sandulachi în proces s-a desfășurat în baza unor evidente falsuri, Colegiul penal l-a considerat neîntemeiat și fără vreun suport probatoriu, or instanța de fond a reținut că prin ordonanța procurorului din 25.07.2012 Pantelei Sandulachi a fost

recunoscut în calitate de parte civilmente responsabilă, act care nu a fost contestat în modul prevăzut de lege.

Totodată, instanța de apel a relatat că, prin decizia CSJ din 19.07.2012 a fost casată hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 fiind pronunțată o nouă hotărîre prin care s-a dispus încasarea în beneficiul lui Pantelei Sandulachi din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor ca reparație echitabilă suma de 1 000,00 euro și întoarcerea executării hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 prin încasarea din contul lui Pantelei Sandulachi în contul bugetului de stat al Republicii Moldova a sumei de 399000,00 euro.

Ca consecință fiind constată o legătură cauzală dintre acțiunile factorilor de decizie ai Ministerului Finanțelor și a lui Pantelei Sandulachi și survenirea prejudiciului susmenționat, constatîndu-se cu certitudine și faptul că Pantelei Sandulachi este responsabil de acțiunile factorilor de decizie a Ministerului Finanțelor, acțiuni care au dus la cauzarea unui prejudiciu statului în mărime de 399000,00 euro. Ulterior atît prin ordonanța procurorului din 09.08.2012, cît și prin încheierea judecătorească din 23.12.2012 s-a respins cererile lui Sandulachi Pantelei de a anula ordonanța de recunoașterea acestuia în calitate de parte civilmente responsabilă considerînd recunoașterea acestuia cu statut de parte civilmente responsabilă una legală și întemeiată.

Existența deciziei CSJ din 19.07.2012 potrivit căreia a fost casată hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 cu dispunerea întoarcerii executării hotărîrii menționate prin încasarea din contul lui Sandulachi Pantelei în contul bugetului de stat al R.Moldova a sumei de 399000,00 euro vorbește despre prezența laturii civile privind repararea prejudiciului cauzat din acțiunile factorului de decizie a Ministerului Finanțelor - inculpatul Negruța Veaceslav, nefiind necesar depunerea unei altei acțiuni civile care în esență ar dubla răspunderea civilă în procesul penal supus exminării.

Argumentul invocat de către avocat în comun cu inculpatul Negruța Veaceslav precum că instanța de fond nu a constatat că în nota prezentată de către direcția juridică s-a făcut mențiunea că titlu executoriu nu poate fi executat la moment, de asemenea nu s-a reținut de către instanța de apel, or instanța de fond a constatat că rezoluția în sine reprezintă o opinie a sa, deoarece vin în contradicție cu întregul material probator administrat, deoarece potrivit însemnărilor efectuate în nota menționată, acesta cunoștea cu certitudine faptul că i-a fost solicitat să dispună în privința necesității de contestare în termen a hotărîrii. Mai mult sintagma *"solicităm să dispuneți"* din notă, este subliniată cu cerneală, prin urmare concluzionîndu-se că Negruța Veaceslav a studiat nota din 10.02.2012, notificînd la punctele ce vizează ultima zi în care hotărîrea judecătorească din 23.01.2012 putea fi contestată, precum și necesitatea dispunerii asupra contestării sau necontestării.

Mai mult, fiind examinate materialele dosarului juridic în speță, ridicat în cadrul urmării penale de la direcția juridică a Ministerului Finanțelor s-a constatat că,

Negruța Veaceslav a avut posibilitatea să examineze hotărîrea din 23.01.2012, la 28.01.2012 expediind prin rezoluție această hotărîre șefului direcției juridice Secaș Valeriu. La fel inculpatul Negruța Veaceslav a avut posibilitatea să examineze demersul înaintat de Sandulachi Pantelei referitor la executarea hotărîrii menționate, la care era anexată hotărîrea din 23.01.2013, în dispozitivul acesteia fiind subliniată sintagma ”în termen de 20 zile” (referitoare la termenul de contestare), iar în dreptul acesteia fiind inscripționat semnul exclamării. De asemenea, în nota din 10.02.2012 cu aceiași cerneală cu care a fost aplicată rezoluția din numele Ministrului Negruța Veaceslav, sunt subliniate sintagme ce permit a conchide că Negruța Veaceslav cunoștea despre faptul că a fost propusă încheierea unei tranzacții de împăcare, că termenul de contestare a hotărîrii expira la 14.02.2012, precum și că i s-a solicitat să dispună în privința necesității de contestare în termen a hotărîrii nominalizate. De asemenea, potrivit rezoluțiilor aplicate pe notele din 10.02.2012 și 13.02.2012 deciziile în cauză au fost luate la 13 și respectiv 14 februarie 2012, adică cu interval de o zi, Negruța Veaceslav fiind informat că ultima zi de contestare a hotărîrii din 23.01.2012 este data de 14.02.2012.

De către instanța de apel nu s-a reținut nici argumentul părții civilmente responsabile precum că instanța a susținut și dispozițiile deciziei CSJ din 19.07.2012, aceasta fiind interpretată eronat, și nu putea constitui baza legală pentru pornirea cauzei date, acesta fiind combătut prin faptul că anume prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 19.07.2012 a fost casată hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 și dispusă încasarea în beneficiul cet. Pantelei Sandulachi din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor, ca reparație echitabilă, suma de 1 000,00 euro și întoarcerea executării Hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 prin încasarea din contului lui Sandulachi P. în contul bugetului de stat al Republicii Moldova a sumei de 399 000,00 euro, acesta din urmă cunoscînd cu certitudine că urma să restituie banii, a cheltuit din contul său bancar suma de 700 000,00 lei moldovenești, care rămase necheltuită pînă la data de 19.07.2012 iar în consecință suma de 399 000,00 euro nu a fost restituită benevol, mijloacele băneștii fiind scoase din circuitul financiar al bugetului de stat, aducînd prejudicii grave interesele publice.

Totodată, nu s-a reținut de către instanța de apel nici argumentul invocat de avocat și inculpat precum că instanța de fond eronat a interpretat Legea nr.16 din 15.02.2008, deoarece instanța de fond a stabilit cu certitudine că atît inculpatul, cît și Pantelei Sandulachi la acea perioadă făceau parte din același partid politic, iar potrivit prevederilor legale enunțate de norma sus indicată în coroborare cu recomandarea nr. R(2000) 10 a Comitetului Miniștrilor instanța le-a dat o apreciere justă, menționînd că conflictul de interese apare în momentul în care oficialul este pus în situația de a lua o decizie care l-ar avantaja sau care ar avantaja un apropiat de-al său, inclusiv și un membru de partid.

În concluzie, Colegiul penal a reținut că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii imputate acestuia, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia de vreme ce există probe pertinente și concludente care în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor dovedesc vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a considerat că prima instanță corect, legal și întemeiat a aplicat în privința inculpatului Negruța Veaceslav o pedeapsă sub formă de închisoare în limita prevăzută de art. 327 alin.(2) Cod penal, corectarea și reeducarea inculpatului fiind posibilă fără izolarea reală de societate, fiind suspendată condiționat pedeapsa în temeiul art.90 Cod penal, pedeapsă pe care o consideră echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, în acest sens fiind respins și apelul procurorului.

5. Împotriva hotărîrilor menționate au declarat recursuri ordinare:

5.1. *procurorul*, care invocînd prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului indică:

- instanța de apel nu a argumentat din ce motiv consideră că privarea de libertate a inculpatului este inutilă, de vreme ce a constatat că inculpatul a acționat în mod intenționat, din interes personal (inclusiv de partid), că inculpatul prin acțiunile sale intenționate a cauzat bugetului de stat și respectiv intereselor publice daune în proporții deosebit de mari;

- instanța de apel urma să identifice un raport de proporționalitate dintre gravitatea faptei efective săvârșite de inculpat, consecințele faptei săvârșite și pedeapsa pasibilă a fi aplicată, mai mult ca atît suma prejudiciul nefiind restituit, dauna respectivă fiind cauzată nemijlocit de către inculpatul Negruța Veaceslav.

5.2. *Avocatul Roman Zadoinov în numele inculpatului Negruța Veaceslav*, care și-a întemeiat cererea de recurs pe prevederile art. 427 Cod de procedură penală și pe art. 6 CEDO, solicitînd casarea hotărîrilor emise, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit căreia inculpatul să fie achitat.

În motivarea recursului a invocat:

- în cadrul examinării la Curtea de Apel nu a fost interogată nici o persoană și nu a fost examinat în public nici un document;

- procurorul Sîli Radu a retras în cadrul procesului judiciar învinuirile aduse inculpatului privind necontestarea hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 recunoscînd că, în primul rînd nu există o obligațiune legală de a contesta orice hotărîre judecătorească și că responsabilitatea de a decide necesitatea contestării unei hotărîri judiciare aparține participantului nemijlocit în ședința de judecată în cazul dat Șefului serviciului juridic al Ministerului Finanțatelor - Octavian Vieru;

- consideră că în prezenta cauză a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil și la o hotărâre echitabilă prevăzut de art.6 CEDO deoarece:

a) inculpatul nu a comis nici o infracțiune și nu a avut intenția să aducă prejudiciu statului sau să încalce legea, acesta a acționat în strictă conformitate cu legea și nu are nimic comun cu necontestarea sau cu executarea hotărârii din 23.01.2012;

b) inculpatul nu a fost participant al procesului judiciar în cadrul examinării cererii de chemare în judecată depusă de către Sandulachi P. către Ministerul Finanțatelor;

c) responsabil de segmentul juridic în cadrul Ministerului Finanțatelor era Vice-ministrul Victor Barbăneagră și șeful serviciului juridic, Octavian Vieru, iar inculpatul a fost condamnat pentru responsabilitatea altor persoane din cadrul Ministerului;

d) responsabilă de executarea unei hotărâri judiciare este secția financiară (Trezoreria de stat);

e) pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești în baza titlului executoriu este prevăzută răspunderea penală conform art. 320 Cod penal;

f) în prezenta cauză responsabil de hotărârea emisă din 23.01.2012 era judecătorul care a emis-o, iar la moment nu există nici o hotărâre prin care a fost stabilită responsabilitatea judecătorului;

g) a fost violat standardul de probațiune dincolo de orice dubiu rezonabil stipulat în art.8 Cod de procedură penală.

5.3. partea civilmente responsabilă Sandulachi Pantelei, care invocând prevederile art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală solicită casarea hotărârilor emise, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi **hotărâri, de achitare**.

În susținerea recursului a relatat:

- instanța de apel a omis să se expună asupra criticii apelantului față de abordarea defectuoasă a OUP și instanței de fond cu referință la aplicarea cadrului legal a instituirii calității procesuale de partea civilmente responsabilă;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra criticilor aduse ordonanței din 25.07.2012, precum și poziției eronate a instanței de fond față de această abordare ostilă ordinii de drept procesual - penală în coroborare cu limitele cadrului procesual civil relevant:

a) emiterea ordonanței din 25.07.2012 în lipsa acțiunii civile și persoanei inculpate și constatările eronate, bazate pe presupuneri, aplicate de OUP în acest act oficial;

b) susținerea și aplicarea unui cadru instituțional interzis de ordinea legală existentă, de recuperare de către Procuratură a prejudiciului cauzat Statului;

c) omiterea aprecierii oportunității și legalității măsurilor procesuale de contrîngere, aplicate ilicit și abuziv de către OUP față de recurent, ca persoană civilmente responsabilă, precum și încălcarea drepturilor sale constituționale la

proprietate, de acces liber la justiție și la un recurs efectiv, cerințe formulate în demersul din 22.10.2013 și reiterate în cadrul dezbaterilor judiciare și în faza apelului;

- aprecierea și interpretarea eronată de către partea acuzării și instanța de fond a conținutului deciziei CSJ din 19.07.2012 și lipsa criticii din partea instanței de apel;

- falsurile și constatările eronate ce se conțin în proba acuzării - *nota informativă din 19.07.2012* și omiterea neîntemeiată a instanțelor inferioare de a se expune pe marginea lor, ele fiind reclamate și în apelul recurentului. Lipsa suportului de drept pentru constatarea probatorie că Procuratura Generală a avut calitatea procesuală de intervenient accesoriu în cauza civilă "Sandulachi vs. Ministerul Finanțelor".;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra criticilor aduse de recurent în apel procesului verbal de autosesizare din 20.07.2012, acesta fiind aplicat ca probă în favoarea acuzării;

- lipsa evaluărilor și aprecierilor adecvate ale instanței de apel față de cerința apelului de a fi excluse din dosar, ca probe, cele 48 de acte ale părții acuzării, emise față de recurent ca parte civilmente responsabilă, fiind susținută o argumentare falsă și absolut neprobată precum că cerința de nulitate este neîntemeiată, deoarece partea civilmente responsabilă nu le-ar fi contestat în ordinul și modul stabilit;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra aspectelor nerespectării de către instanța de fond a ordinului imperativ procesual - penale de examinare a unor cereri și demersuri, depuse de recurent în conformitate cu prevederile art. art. 218, 245 - 247, 342, 346, 376 Cod de procedură penală;

- aprecierea defectuoasă de către instanța de fond a mărturiilor recurentului și lipsa unei abordări adecvate din partea instanței de apel față de acest viciu fundamental, aceasta, operînd doar cu presupuneri, a concluzionat arbitrar că aceste mărturii dovedesc vinovăția lui Veaceslav Negruța;

- prezentarea eronată a circumstanțelor expedierii către părți a Hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 și intervenirii termenului de contestare a acestui act judecătoresc.

- expunerea eronată a modului emiterii de către magistrații Curții de Apel Chișinău a titlului executoriu, instanța de apel penală concluzionînd eronat că acesta a fost perfectat cu încălcarea prevederilor procesual-civile referitoare la termenul intrării în vigoare a hotărîrilor.

6. Referință pe marginea recursului declarat de procuror a depus avocatul Roman Zadoinov în numele inculpatului Negruța Veacslav prin care solicită respingerea acestuia, ca inadmisibil, deoarece procurorul Oleg Popov nu era competent să depună acest recurs, care urma a fi depus de către procurorul pe lângă Curtea de Apel Chișinău, care a participat la examinarea cauzei în instanța de apel, mai mult ca atât recursul este depus tardiv fără nici un argument plauzibil pentru admiterea acestuia.

7. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că

acestea urmează a fi respinse.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

7.1. Referitor la recursul ordinar declarat de către partea civilmente responsabilă Sandulachi Pantelei .

Colegiul reține că, conform art. 421 Cod de procedură penală părțile care pot declara recurs este procurorul și persoanele indicate în art. 401 Cod de procedură penală și anume:

- 1) *procurorul, în ce privește latura penală și latura civilă;*
- 2) *inculpatul, în ce privește latura penală și latura civilă. Sentințele de achitare sau de încetare a procesului penal pot fi atacate și în ce privește temeiurile achitării sau încetării procesului penal;*
- 3) *partea vătămată, în ce privește latura penală;*
- 4) *partea civilă și partea civilmente responsabilă, în ce privește latura civilă;*
- 5) *martorul, expertul, interpretul, traducătorul și apărătorul, în ce privește cheltuielile judiciare cuvenite acestora;*
- 6) *orice persoană ale cărei interese legitime au fost prejudiciate printr-o măsură sau printr-un act al instanței.*

Potrivit recursului declarat de către partea civilmente responsabilă Sandulachi Pantelei, se solicită casarea hotărârilor adoptate la caz, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în favoarea inculpatului, solicitare ce contravine prevederilor art.401 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală. Or, în speță este corect constatată legătura causală dintre acțiunile factorilor de decizie ai Ministerului finanțatelor în persoana inculpatului Negruța Veaceslav și a lui Sandulachi Pantelei ca parte civilmente responsabilă și survenirea prejudiciului cauzat bugetului de stat în sumă de 399000.00 euro. Prin decizia CSJ din 19.07.2012 în ordine civilă a fost casată decizia Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 cu dispunerea întoarcerii executării hotărârii Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 prin încasarea din contul lui Sandulachi Pantelei în contul bugetului de stat al R. Moldova a sumei de 399000,00 euro. Astfel, o acțiune civilă în cauza penală de învinuire a lui Negruța Veaceslav nu există, or existența acesteia ar dubla răspunderea civilă în procesul penal dat.

Mai mult ca atât, pe tot parcursul examinării cauzei Sandulachi Pantelei și-a manifestat dezacordul cu atribuirea calității procedurale ca parte civilmente responsabilă, dezacord care a fost respins justificat de către instanțele de fond.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit nu se va expune asupra motivelor invocate în recursul ordinar declarat de către Sandulachi Pantelei, din considerentele expuse și îl va respinge ca inadmisibil.

7.2 Referitor la recursul ordinar declarat de către avocatul Roman Zadoinov în numele inculpatului Negruța Veaceslav.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat

împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărîrii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Analizînd textul recursului ordinar declarat de avocatul Zadoinov R. în numele inculpatului Negruța Veaceslav, Colegiul penal lărgit constată că titularul acestuia indică prevederile art. 427 Cod de procedură penală cu reproducerea tuturor aliniatelor și punctelor prevăzute la articolul nominalizat, fără a invoca concret eroarea comisă de către instanța de apel din cele stipulate în alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, dar critică decizia instanței de apel din punct de vedere al stabilirii vinovăției inculpatului Negruța Veaceslav, solicitînd achitarea acestuia, menționînd că instanțele ierarhic inferioare au încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, eroare ce se circumscrie pct. 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Or, rațiunea exercitării căii de atac, în particular avîndu-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la etapele precedente de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Relevant cauzei este faptul că o persoană poate fi supusă răspunderii penale dacă în acțiunile acesteia sunt constatate toate cele patru elemente obligatorii ale unei infracțiuni: obiectul infracțiunii, latura obiectivă, subiectul, latura subiectivă și fapta comisă de aceasta este pasibilă răspunderii penale.

Colegiul atestă că, la judecarea cauzei menționate în instanța de recurs, acest temei nu și-a găsit confirmare.

Respectînd prevederile art. 414 Cod de procedură penală instanța de apel judecînd apelurile a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel ajungînd la concluzia corectă enunțată în pct. 4. al prezentei decizii.

În sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței.

În acest context, instanța de recurs menționează că, din conținutul deciziei rezultă, că instanța de apel corect a constatat fapta și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii de către inculpatul Negruța Veaceslav, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior, motivîndu-și concluzia de vinovăție a acestuia.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate. Decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

Lecturînd textului deciziei recurate, instanța de apel a verificat și a analizat toate

probele sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și în ansamblul lor din punct de vedere al coroborării, potrivit criteriilor prevăzute de art. 101 Cod de procedură penală, corect concluzionând că fapta inculpatului întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

În același timp, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce probele pertinente și concludente analizate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate.

Cît privește motivul invocat de către apărare referitor la nestabilirea intenție inculpatului la comiterea infracțiunii, Colegiul menționează că acest element al infracțiunii imputate manifestată prin latura subiectivă cu lux de amănunte a fost redat de către instanțele de fond și anume fiind incontestabil probat faptul că:

- Negruța Veaceslav activînd în calitate de ministru al finanțelor, numit prin decretul Președintelui Republicii Moldova nr.5 din 14.01.2011, fiind, potrivit prevederilor art. 123 alin.(3) Cod penal persoană cu funcție de demnitate publică, prin acțiunile sale intenționate a atentat la relațiile ce țin de încrederea persoanelor în instituțiile publice, exprimate prin acțiunea de dispoziție din 13.02.2012 adoptată în vederea *necontestării hotărîrii* Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Pantelei Sandulachi împotriva Ministerului Finanțatelor privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și acțiunea de dispoziție din 14.02.2012 privind *executarea neîntemeiată* a titlului executoriu din 13.02.2012, emis de către judecătorul Curții de Apel Chișinău Bogoroș Valeriu, cu ignorarea termenului de contestare pe cale de recurs prevăzut în Codul de procedură civilă. Acțiunile în cauză au fost comise de inculpat în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, în speță, Negruța Veaceslav fiind persoana împuternicită de a decide asupra contestării sau necontestării hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012. La luarea decizie de necontestare inculpatul Negruța Veaceslav a omis interesul public, în particular, întreprinderea măsurilor în vederea protejării banilor publici și nemijlocit a bugetului de stat;

- conform prevederilor art. 6 al Legii nr . 87 din 21.04.2011 cu privire la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, *hotărîrea judecătorească privind constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare se execută după ce devine irevocabilă, în modul stabilit de legislația în vigoare;*

- în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că la momentul aplicării rezoluției pe notele din 10 și 13 februarie 2012, hotărîrea emisă de Curtea de Apel Chișinău din

23.01.2012 (judecător Bogoroș Valeriu) nu era irevocabilă, deci nu erau premise de a considera că contestarea acesteia ar putea fi apreciată ca o târăgănare a executării și poate să coste și mai mult bugetul de stat ulterior. O atare soluție, în condițiile art. 6 alin. (1) al Legii nr. 87, nu are motivație îndreptățită și vine în contradicție cu prevederile art.(9) al Regulamentului privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1265 din 14.11.2008, potrivit căruia ministerul finanțelor poartă răspundere pentru realizarea funcțiilor și atribuțiilor Ministerului, acesta fiind organul de specialitate abilitat cu administrarea finanțelor publice;

- acțiunile inculpatului Negruța Veaceslav vin în contradicție cu prevederile art. 6 pct. 90 al Regulamentului invocat, potrivit căruia Ministerul „execută titlurile executorii privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești direct de la bugetul de stat, eliberate în baza unor hotărâri judecătorești irevocabile”. La momentul dispunerii executării hotărârii Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012, aceasta era definitivă și nicidecum irevocabilă.

Astfel, Colegiul afirmă că instanța de apel motivat a respins argumentele invocate de către avocat în comun cu inculpatul Negruța Veaceslav precum că în acțiunile ultimului nu sunt întrunite elementele infracțiunii invocând lipsa faptei de abuz de serviciu în speță, în acest sens corect concluzionându-se că, în baza împrejurărilor de fapt stabilite, inculpatul a acționat cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptelor sale, prevăzînd urmările, deci a dorit și a admis conștient urmările acțiunilor sale. Mai mult, inculpatul a menționat că cunoștea despre prevederile Regulamentului privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1265 din 14.11.2008, potrivit căruia ministerul finanțelor poartă răspundere pentru realizarea funcțiilor și atribuțiilor Ministerului, acesta fiind organul de specialitate abilitat cu administrarea finanțelor publice.”

Cît privește argumentul recurentului referitor la faptul că inculpatul nu are nimic comun cu necontestarea sau cu executarea hotărârii din 23.01.2012, Colegiul nu-l va reține deoarece potrivit declarațiilor martorilor se conchide cu precizare că decizia de a contesta hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012, în cazul dat aparținea lui Negruța Veaceslav. Martorii Vieru Octavian și Secaș Valeriu nu aveau competențe funcționale de a contesta hotărârea menționată, invocînd că de regulă există un vice-ministru care curează activitatea Direcției Juridice și lui îi sunt înaintate notele informative. Pe dosarele mai complexe sau unde sunt sume mai mari notele informative le adresează direct ministrului, astfel conținutul notelor din 10.02.2012 și 13.02.2012 au fost perfectate direct pe numele lui Negruța Veaceslav, în conținutul notei din 10.02.2012 se referea la hotărârea emisă de către Curtea de Apel Chișinău din 23.01.2012 și se solicita ”*a dispune în privința necesității de contestare în termen a hotărârii nominalizate*”, iar în nota din 13.02.2012 se solicita ”*dispunerea cu privire la executare*”, astfel, fiind aplicată rezoluția pe aceste note de către Negruța Veaceslav,

angajații Direcției Juridice a Ministerului Finanțelor au interpretat că conținutul rezoluțiilor menționate au un caracter imperativ, epuizat și ireversibil, reieșind din ponderea funcției deținute de Veaceslav Negruța.

Totodată, martorul Secaș Valeriu a declarat că a conchis din rezoluția aplicată de Negruța Veaceslav pe nota din 10.02.2012, că hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 nu urmează a fi contestată. Cu toate acestea, atât martorul Octavian Vieru, cât și martorul Secaș Valeriu au confirmat în cadrul audierilor faptul că un proiect de recurs la hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 a fost întocmit.

Mai mult ca atât, conform mențiunilor din nota din 10.02.2012, Veaceslav Negruța a fost informat despre faptul că termenul de contestare a hotărârii din 23.01.2012 expiră la 14.02.2012, ceea ce nu a fost luat în considerație de către inculpat când a primit titlul executoriu din 13.02.2012 emis cu încălcarea termenelor prevăzute de legislația procesual civilă.

De asemenea, din declarațiile martorilor Voronin Angela și Ignat Olga, conducerea Trezoreriei de Stat nu avea competențe de a se opune deciziei conducerii Ministerului Finanțelor de a transfera în contul lui Sandulachi Pantelei suma de 400.000 euro, or de către acestea s-a confirmat că la trezorerie documentul executoriu nu parvine pînă nu trece pe la conducerea ministerului, cu aplicarea rezoluției.

Din cele expuse supra, nu și-a găsit confirmare nici alegațiile recurentului precum că responsabil de segmentul juridic în cadrul Ministerul Finanțelor era vice-ministrul Victor Barbăneagră și șeful serviciului juridic, Octavian Vieru, iar inculpatul a fost condamnat pentru iresponsabilitatea altor persoane din cadrul ministerului, precum și că responsabilă de executarea unei hotărâri judiciare era secția financiară (Trezoreria de stat).

Colegiul menționează și faptul precum că instanțele de fond în urma examinării probelor corect au statuat că în majoritatea cazurilor Ministerul Finanțelor atacă hotărârile primei instanțe pentru sume cu mult mai mici, temeiul încasării banilor fiind hotărârile irevocabile, în toate cazurile acțiunile Ministerului Finanțelor erau îndreptate spre protejarea banilor publici și nemijlocit a bugetului de stat, ceea ce dovedește că inculpatul Negruța Veaceslav a acționat în contradicție cu practica Ministerului în asemenea cazuri, iar dispunerea cu privire la transmiterea în folosul lui Panetelei Sandulachi a sumei de 400.000 euro și decizia de necontestare reprezintă o excepție nejustificată, comisă cu intenție.

Cu referire la cele invocate de către recurent precum că pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești în baza titlului executoriu este prevăzută răspunderea penală conform art. 320 Cod penal, Colegiul ar putea fi de acord în cazul neexecutării hotărârilor *irrevocabile*, dar nu și în cazul neexecutării hotărârilor *definitive*, cum s-a procedat în speță. Prin urmare, corect s-a respins argumentului inculpatului, deoarece termenul de contestare a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 a expirat la 13.02.2012, deoarece Ministerul Finanțelor a recepționat hotărârea din 23.01.2012 la

25.01.2012 fiind prezentată lui Negruța Viaceslav, care la 28.01.2012 prin rezoluție a expediat această hotărâre șefului direcției juridice Secaș Valeriu.

La fel inculpatul Negruța Veaceslav a avut posibilitatea să examineze demersul înaintat de Sandulachi Pantelei referitor la executarea hotărârii menționate, deoarece la acest demers era anexată hotărârea din 23.01.2012, în dispozitivul acesteia fiind subliniată sintagma ”*în termen de 20 zile*” (referitoare la termenul de contestare), în dreptul acesteia fiind inscripționat semnul exclamării (f.d.15-44, v.4).

De asemenea, la materialele cauzei civile a fost anexată dovada faptului că hotărârea redactată a fost expediată în adresa Ministerului Finanțelor la 24.01.2013, iar în adresa Procuraturii Generale la 13.02.2012, zi în care a fost emis titlul executoriu și înregistrat la Ministerul Finanțelor demersul lui Pantelei Sandulachi prin care solicită executarea hotărârii, iar la 20.02.2012 acesta era deja executat.

Totodată, întru confirmarea intenției inculpatului, Colegiul reține faptul că la dosarul civil sunt anexate referințele organelor abilitate referitor la chestiunea dacă au fost sau nu tergiversat procesul penal în privința lui Pantelei Sandulachi precum și expunerea în privința practicii de reparare echitabilă a prejudiciului moral și eventualelor obiecții sau excepții care se pot invoca față de capetele de reparare a prejudiciului moral și material, referințe ce au fost prezentate la solicitarea Ministerului Finanțelor nr.19-08/1554 din 17.11.2011 (f.d.84, v.1).

Prin referința Curții Supreme de Justiție din 15.12.2011 ca răspuns la solicitarea Ministerului Finanțelor, s-a concluzionat recunoașterea de către instanțele naționale a depășirii termenului rezonabil a judecării cauzei penale de învinuire lui Sandulachi Pantelii, totodată cerințele lui Sandulachi Pantelii înaintate pentru a fi despăgubit pentru încălcarea termenului rezonabil au fost considerate ca vădit exagerate și s-a propus aprecierea prejudiciului moral în limita de pînă la 1000 euro, iar celui material în limita dacă cheltuielile au fost în realitate necesare și realmente asumate.(f.d.93-108,v.1)

La acest capitol, Colegiul reține că referința Curții Supreme de Justiție sus menționată a fost adoptată cu mult timp înainte de hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012, referința dată fiind luată în calcul de către Curtea de Apel la adoptarea deciziei din 23.01.2012 doar în privința constatării tergiversării procesului penal în privința lui Pantelei Sandulachi, însă a fost neglijată concluzia acesteia referitor la sumele invocate, de alt fel cum s-a procedat și în motivarea referinței depusă din partea Ministerului Finanțelor din 11.02.2012 la cererea de chemare în judecată înaintată de Sandulachi, referință fiind semnată de ministrul Veaceslav Negruța.

Astfel, din cele expuse cu certitudine s-a evidențiat intenția inculpatului Negruța Veaceslav la comiterea infracțiunii imputate cât și intenția judecătorului de a adopta cu bună-știință o hotărâre contrară legii, soldate cu urmări grave, în privința căruia prin ordonanța din 04.04.2013 s-a dispus de a refuza în pornirea urmării penale în privința judecătorului menționat, din motivul intervenirii decesului făptuitorului, care duce și la

respingerea argumentului invocat de către recurent, precum că la moment nu există nici o hotărâre prin care a fost stabilită vinovăția judecătorului.

În această ordine de idei, Colegiul va reține ca declarativ și argumentul recurentului referitor la faptul că inculpatul Negruța Veaceslav nu a fost participant al procesul judiciar în cadrul examinării cererii de chemare în judecată depusă de către Sandulachi P. către Ministerul Finanțelor, deoarece motivul invocat nu are tangență cu cauza dată, or inculpatul a fost tras la răspundere penală pentru acțiunile sale în dependență de funcția care o deținea în cadrul Ministerului Finanțelor, instituție de stat care figura ca participant în procesul nominalizat fiind reprezentat de către angajații Direcției Juridice a Ministerului Finanțelor, iar după cum s-a menționat supra, acțiunile secției juridice erau dirijate de către ministru, la acel moment, Negruța Veaceslav.

Verificînd procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturînd textul deciziei, rezultă că instanța a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate, și-a motivat soluția adoptată punînd la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, fapt care se confirmă prin procesul verbal al ședințelor de judecată.

Prin urmare, se constată ca fiind declarativ argumentul recurentului precum că în cadrul examinării cauzei la Curtea de Apel nu a fost interogată nici o persoană și nu a fost examinat în public nici un document. La acest capitol, Colegiul reține, că conform procesului verbal al ședinței de judecată în instanța de apel a fost audiat inculpatul Negruța Veaceslav și partea civilmente responsabilă Sandulachi Pantelei, iar de către avocatul Zadoinov Roman, care este și autorul recursului ordinar, nu s-a solicitat audierea suplimentară a martorilor, or această procedură este una obligatorie prin prisma prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, doar în cazul în care instanța de apel dispune condamnarea persoanei după o sentință de achitare, pe cînd în speță, inculpatul a fost condamnat și de către instanța de fond.(f.d.124-141, v.8)

Tot aici, instanța de recurs menționează că potrivit dispoziției procurorului interimar al Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Artur Lupașco, din 27.11.2012 a fost încredințată reprezentarea învinuirii în instanța de apel în cauza dată procurorului delegat în Procuratura de nivelul Curții de Ael Chișinău, Oleg Popov și procurorului Procuraturii de nivelul Curții de Ael Chișinău, Radu Sîli (f.d.107, v.8), ultimul conform procesului verbal al ședinței de judecată a susținut poziția colegului său care de asemenea a susținut învinuirea inculpatului (f.d.140, v.8).

Rezumînd cele menționate mai sus Colegiul relevă că, în prezenta speță instanțele de fond nu au comis careva erori de drept prevăzute ca temeiuri pentru recurs la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nefiind încălcat nici dreptul la un proces echitabil stipulat la art.6 CEDO, iar afirmația recurentului, precum că instanțele de judecată incorect au apreciat probele punîndu-le la baza sentinței de condamnare, fiind

violat standardul de probațiune dincolo de orice dubiu rezonabil stipulat în art.8 Cod de procedură penală, de asemenea Colegiul îl v-a respinge, deoarece, ca probe acestea au fost administrate cu respectarea strictă a procedurii penale, verificate și apreciate de instanțele de fond în modul corespunzător confirmând cu certitudine vinovăția inculpatului Negruța Veaceslav în comiterea infracțiunii imputate.

7.2 Referitor la recursul ordinar declarat de către procuror.

Din sumarul recursului rezultă, că autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică decizia instanței de apel în partea pedepsei referitor la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, astfel considerînd-o neîntemeiată, sub aspectul individualizării pedepsei, erori ce în viziunea recurentului se încadrează în prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală – *hotărîrea pronunțată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, a fost aplicată o pedeapsă penală individualizată contrar prevederilor legale.*

Opozant celor invocate de recurent, instanța de recurs remarcă că, în cazul săvîrșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, avînd deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținînd seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rînd, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal *persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod.* Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea condamnaților, cît și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în

limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Sancțiunea art. 327 alin. (2) Cod penal în baza căruia inculpatul a fost condamnat, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 1000 la 2000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani. Această infracțiune, clasificându-se ca infracțiune gravă, potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal.

Conform alin. (1) art. 90 Cod penal prevedea că, *la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă*, iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin. (4) al aceleiași norme nu împiedică de a fi aplicate și în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni grave.

Colegiul atestă că, inculpatul a fost condamnat în baza art. 327 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal la 3 ani închisoare, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuînd operațiunea de individualizare cu privire la săvîrșirea infracțiunii, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutare pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca pe lîngă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: *pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia*.

Derivînd din condițiile ce vizează *pedeapsa aplicată și natura infracțiunii* prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru infracțiunea săvîrșită cu intenție ce nu depășește 5 ani, și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva.

La circumstanțele cauzei, ca atenuante conform art. 76 Cod penal în privința inculpatului Negruța Veaceslav au fost reținute de către instanțele de fond, faptul că are la întreținere 2 copii minori și pentru prima dată se atrage la răspundere penală, s-a ținut cont și de durata procesului penal (anii 2012-2015) ce se reflectă la modul de individualizare a pedepsei și care a generat reducerea cuantumului acesteia și modalitatea de executare.

Circumstanțe agravante în privința inculpatului conform art. 77 Cod penal nu au fost stabilite.

Cît privește persoana celui vinovat, din materialele cauzei se atestă că inculpatul Negruța Veaceslav se caracterizează pozitiv, are un nivel înalt de instruire.

De asemenea Colegiul reține că, datele ce caracterizează pozitiv persoana celui vinovat în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei pot fi recunoscute ca circumstanțe ce atenuează pedeapsa, chiar și în cazul cînd ele nu sunt prevăzute ca atare în art.76 Cod penal. Totodată instanța de judecată la stabilirea pedepsei va lua în considerație comportamentul postinfracțional al vinovatului și atitudinea vinovatului față de fapta săvîrșită și aprecierea morală negativă a acțiunilor sale infracționale.

O altă condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, *este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia*. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținînd cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri. Reieșind din conținutul decizeie, Colegiul penal consideră că instanțele de fond întemeiat au concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, luîndu-se în considerație caracteristica pozitivă a inculpatului, faptul că anterior nu a fost condamnat, subsidiar ținînd cont și de faptul că de către acuzare alte circumstanțe ce ar demonstra că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa numită de către prima instanță prin aplicarea art. 90 alin. (1) Cod penal și menținută de către instanța de apel, nu au fost invocate.

Ținînd cont de totalitatea împrejurărilor cauzei, avînd în vedere atît principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cît și prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal instanța de recurs consideră că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpat, iar instanța de apel just a conchis de a menține aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe termen de probă, deoarece careva interdicții la aplicarea acestei norme nu se atestă.

Instanța de recurs, în temeiul celor enunțate mai sus, consideră că la caz, inculpatului pentru acțiunile sale intenționate, i s-a realizat o individualizare corectă a pedepsei, atît sub aspectul cuantumului cît și al modalității de executare, în corespundere cu prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, fiind motivată și aplicată în limitele prevăzute de lege, decizia recurată fiind legală și întemeiată.

Vis-a-vis de argumentul procurorului precum că suma prejudiciabilă care a fost cauzată nemijlocit și prin acțiunile inculpatul Negruța Veaceslav pînă la moment nu a fost restituită statului, Colegiul reține că, prin decizia CSJ din 19.07.2012 a fost casată hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 fiind pronunțată o nouă hotărîre prin care s-a dispus încasarea în beneficiul lui Pantelei Sandulachi din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor ca reparație echitabilă suma de 1 000,00 euro și întoarcerea executării hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 23.01.2012 prin

încasarea din contul lui Pantelei Sandulachi în contul bugetului de stat al Republicii Moldova a sumei de 399000,00 euro.

Prin urmare, Colegiul constată, că instanța de apel nu a comis eroarile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, adică pedeapsa stabilită a fost individualizată în conformitate cu prevederilor legale și cu o motivare clară și legală pe care se întemeiază soluția.

În concluzie, rezumând cele expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanțele inferioare în privința inculpatului Negruța Veaceslav, nefiind identificată de instanța de recurs careva erori judiciare ce ar servi drept temei de casare a hotărîrilor contestate nu există nici temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate și, potrivit legii, se impune respingerea acestora ca inadmisibile, cu menținerea hotărîrii atacate.

8. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de procurorul delegat în funcția de procuror, adjunct-interimar al procurorului sect. Buiucani, mun. Chișinău, Oleg Popov, avocatul Roman Zadoinov în numele inculpatului Negruța Veaceslav și partea civilmente responsabilă, Sandulachi Pantelei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui **Negruța Veaceslav**, cu menținerea hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 26 aprilie 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun